

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία
ΑΦΜ: 998148586 - ΔΟΥ ΚΒ' ΑΘΗΝΩΝ
Φαβιέρου 47 - Τ.Κ. 104 38 Αθήνα

Προς την Ομοσπονδία Μηχανοκίνητου Αθλητισμού Ελλάδας

ΟΜΑΕ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ
Εισερχομένου 223/3.4.15
Εξερχομένου

Γ Ν Ω Μ Ο Δ Ο Τ Η Σ Η

Τ Ο Υ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

(Ι Δ Ε Α Δ)

ΑΘΗΝΑ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2015

Μας τέθηκαν υπόψη από την Ομοσπονδία Μηχανοκίνητου Αθλητισμού Ελλάδος (ΟΜΑΕ) τα παρακάτω:

1. Το καταστατικό της Ομοσπονδίας
2. Οι κανονισμοί της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αυτοκινήτου (FIA) σχετικά με το KARTING.
3. Οι διατάξεις του Ν.2725/1999, όπως ισχύει σήμερα (άρθρα 27 και 34).
4. Η από 11-02-2015 επιστολή προς την ΟΜΑΕ της κας Κορίνας Φατούρου, με την οποία, μεταξύ άλλων, θέτει προς την Ομοσπονδία το θέμα της νομιμότητας και τρόπου διεξαγωγής των πρωταθλημάτων και των αγώνων κάρτ. Υποστηρίζει συγκεκριμένα στην επιστολή της ότι οι αγώνες κάρτ στην Ελλάδα δε διεξάγονται σύμφωνα με τις προδιαγραφές κινητήρων και τις λοιπές τεχνικές προδιαγραφές που θέτει η FIA μέσω των διεθνών κανονισμών αγώνων κάρτ, πράγμα που καθιστά τους αγώνες μη συμβατούς προς την ισχύουσα νομοθεσία, αφού στο άρθρο 27 Ν.2725/1999 περιλαμβάνεται η ρητή υποχρέωση των ομοσπονδιών να διαμορφώνουν τους κανονισμούς τους σύμφωνα με τους ισχύοντες διεθνείς κανονισμούς.

Απόρροια δε αυτής της μη συμμόρφωσης προς τους διεθνείς κανονισμούς είναι και η αδυναμία των συμμετεχόντων στους αγώνες αθλητών να απολαμβάνουν των προνομίων του άρθρου 34 Ν.2725/1999, αφού αναγκαία προϋπόθεση που θέτει η Γ.Γ.Α. γι' αυτό είναι η υπεύθυνη δήλωση της Ομοσπονδίας ότι « Το αγώνισμα διεξήχθη σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές της Διεθνούς Ομοσπονδίας».

Ως νομικά και πραγματικά επιχειρήματα για τη θεμελίωση αυτής της άποψης η κα Φατούρου επικαλείται τα εξής:

1. Τον Αθλητικό Νόμο 2725/1999 ,άρθρο 27, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει : «Για την κατάρτιση των Κανονισμών λαμβάνονται υπόψη οι ισχύοντες διεθνείς Κανονισμοί. Η τήρηση των κανόνων αυτών είναι υποχρεωτική για τα αθλητικά σωματεία και τις αθλητικές ενώσεις που ανήκουν στην αρμοδιότητα της οικείας αθλητικής Ομοσπονδίας.»
2. Τον Νόμο 4115/2013 άρθρο 38 «επιβραβεύσεις διακριθέντων αθλητών».
3. Την Ερμηνευτική εγκύκλιο του άρθρου 38 του Ν.4115/2013, ως και το αναρτημένο από την Γ.Γ.Α υπόδειγμα βεβαίωσης από τα οποία προκύπτει ότι η Ομοσπονδία οφείλει να δηλώνει υπεύθυνα ότι «Το αγώνισμα διεξήχθη σύμφωνα με τις Τεχνικές προδιαγραφές της Διεθνούς Ομοσπονδίας».
4. Την Υπουργική Απόφαση 11596/2013 για τα απαιτούμενα δικαιολογητικά της υπαγωγής στα προνόμια των αθλητών (βάσει των Νόμων 2725 και 4115).
5. Την επιστολή με ημερομηνία 23 Ιανουαρίου 2015 του νέου μέλους της Επιτροπής Κάρτ κ.Δημήτρη Αθανασέκου, που εστάλη στην CIK-FIA μέσω της γραμματείας της Ομοσπονδίας και στην οποία ο συντάκτης

της δήλωνε ότι έψαχνε για καλύτερες ιδέες («Looking for better ideas...»).

6. Την απάντηση της CIK-FIA από τον κ.Kay Oberheide μέσω e-mail, ο οποίος εμμέσως πλην σαφώς βεβαιώνει ότι οι αιτούμενες κατηγορίες κινητήρων δεν είναι κατηγορίες κανονισμών της Διεθνούς Ομοσπονδίας «...the CIK would be appreciated if OMAE would also use in the future the CIK categories...» και επομένως δεν πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές και τους ισχύοντες κανονισμούς της Διεθνούς Ομοσπονδίας.
7. Τα οφέλη των αθλητών από το Ελληνικό Κράτος, τα προβλεπόμενα από τον Αθλητικό Νόμο, εφόσον οι αγώνες διεξάγονται σύμφωνα με τους κανονισμούς και προδιαγραφές τη καρτ της Διεθνούς Ομοσπονδίας (CIK-FIA).
8. Τις πάγιες αρχές του Αθλητισμού για την υποστήριξη των αθλητών, προεφήβων και εφήβων, ανδρών και γυναικών, ηλικίας κατά των 29 ετών.
9. Τον σεβασμό απέναντι στους αθλητές, στους Νόμους που τους προστατεύουν, και την υποχρέωση της OMAE να συνταχθεί με την νομιμότητα και να υπερασπισθεί το δίκαιο των αθλητών, μεγάλο μέρος των οποίων, κυρίως ηλικίας 12-18 ετών, επιζητεί τη διεξαγωγή αγώνων με κατηγορίες και προδιαγραφές CIK-FIA.
10. Το γεγονός ότι οι κατηγορίες της Διεθνούς Ομοσπονδίας δεν «φωτογραφίζουν» συγκεκριμένο κατασκευαστή, αλλά περιλαμβάνουν κινητήρες όλων των εργοστασίων, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί ελεύθερου ανταγωνισμού και ελεύθερης διακίνησης προϊόντων και υπηρεσιών.
11. Το γεγονός ότι οι ευρωπαϊκές χώρες στα πρωταθλήματα τους εφαρμόζουν τους κανονισμούς της CIK-FIA.
12. Τους Έλληνες αθλητές καρτ διαφόρων κατηγοριών CIK-FIA, που ήδη διαθέτουν κινητήρες τεχνικών προδιαγραφών CIK-FIA, προπονούνται με αυτούς και μπορούν να συμμετάσχουν σε αγώνες με τον υπάρχοντα εξοπλισμό, χωρίς οικονομική επιβάρυνση για αγορά νέου εξοπλισμού, η οποία για πολλούς δεν είναι δυνατή λόγω της δυσμενούς οικονομικής κατάστασής τους.
13. Την πεποίθηση ότι η παρούσα αλλά και οι μελλοντικές διοικήσεις της OMAE θα σεβαστούν πλήρως τη νομιμότητα και δεοντολογία και θα διαφυλάξουν το κύρος της OMAE και των εθνικών αγώνων, βεβαιώνοντας αληθώς στα υπερκείμενα Όργανα της Πολιτείας (Γ.Γ.Α. κλπ) την πλήρη εναρμόνιση των εθνικών κανονισμών με τους κανονισμούς της Διεθνούς Ομοσπονδίας, που αποτελούν προαπαιτούμενο προκειμένου οι διακριθέντες αθλητές να ωφεληθούν από τα προνόμια του Αθλητικού Νόμου.
14. Την πιθανότητα υποβολής ένστασης από αθλητή άλλης Ομοσπονδίας κατά αθλητή της OMAE που έλαβε προνόμια λόγω διάκρισης σε πανελλήνιο πρωτάθλημα καρτ, του οποίου οι κανονισμοί δεν ήταν σύμφωνοι με τους κανονισμούς της διεθνούς ομοσπονδίας καρτ, δηλαδή κατά παράβαση του Αθλητικού Νόμου, που διέπει τα Πανελλήνια Πρωταθλήματα όλων των Ομοσπονδιών. Αυτό το ενδεχόμενο θα αποτελούσε μεγάλο πλήγμα για την OMAE και το άθλημα και ταυτόχρονα θα ήταν άδικο για τον αθλητή που

καλοπροαίρετα θεώρησε νόμιμες και έγκυρες όλες τις πράξεις της Ομοσπονδίας.

15. Το γεγονός ότι δεν υπάρχει νομοθετική ρύθμιση που να εξαιρεί την Ομοσπονδία Μηχανοκίνητου Αθλητισμού από τις διατάξεις του Ν. 2725/1999 και τις τροποποιήσεις του ή του Ν. 4115/2013. Αντιθέτως ο Νόμος αναφέρει ρητά ότι «Τα μηχανοκίνητα αγωνίσματα και οι σχετικοί κλάδοι άθλησης αυτών (αυτοκίνητο, φόρμουλα, καρτ κλπ) αποτελούν αθλητική δραστηριότητα, η οποία διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου».

Επισημαίνουμε στο σημείο αυτό ότι η ίδια η κα Φατούρου σε άλλο σημείο της ίδιας επιστολής η ίδια αποδέχεται ότι: **« ήταν ήδη γνωστό και απολύτως σαφές, ότι η Διεθνής Ομοσπονδία δεν επιβάλλει όρους για τη διεξαγωγή των Εθνικών Πρωταθλημάτων, αλλά επιτρέπει περιθώρια προσαρμογής των χωρών (όχι όμως στις επί μέρους αθλητικές νομοθεσίες, όπως η ίδια εσφαλμένως ισχυρίζεται, αλλά στις τεχνικές και οικονομικές ανάγκες του αθλήματος σε κάθε χώρα) .... Τον μόνο όρο που θέτει η Διεθνής Ομοσπονδία είναι η έγκριση του ASN της χώρας, θεωρώντας καλοπροαίρετα ότι κάθε Ομοσπονδία εφαρμόζει πιστά τον Αθλητικό Νόμο της χώρας. »**, πράγμα που ουσιαστικά αναιρεί την βασική της θέση ότι οι διεξαγόμενοι με τις συγκεκριμένες τεχνικές προδιαγραφές αγώνες καρτ δεν είναι νόμιμοι.

Η ΟΜΑΕ , αφού μας δηλώνει ότι πράγματι οι διοργανούμενοι από αυτήν αγώνες καρτ δε διεξάγονται στις κατηγορίες κινητήρων που προβλέπονται για τις διεθνείς διοργανώσεις της FIA λόγω του υπερβολικού τους κόστους, αλλά προκρίνεται η διεξαγωγή αγώνων και πρωταθλημάτων καρτ σε άλλες – οικονομικότερες- κατηγορίες κινητήρων, μας θέτει το ερώτημα, αν είναι σύννομη ή όχι η διεξαγωγή των αγώνων καρτ με τον τρόπο αυτό, τόσο στο πλαίσιο του Ν.2725/1999 όσο και στο πλαίσιο των ισχυόντων διεθνών κανονισμών του αθλήματος και εάν είναι βάσιμες οι παραπάνω αιτιάσεις.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ:

Το ΙΔΕΑΔ για την απάντηση στο τιθέμενο ερώτημα , ανέθεσε στο μέλος του –εισηγητή Δικηγόρο Γιώργο Παναγόπουλο να διερευνήσει το θέμα και στην συνεδρίαση του ΔΣ την Δευτέρα 30 Μαρτίου 2015 ομόφωνα αποφάσισε τα ακόλουθα.

Για την απάντηση στο τιθέμενο ερώτημα είναι απαραίτητη κατ'αρχήν η γραμματική και τελεολογική ανάλυση και ερμηνεία των άρθρων 27 και 34 Ν. 2725/1999, τα οποία εισάγουν αφ'ενός την υποχρέωση των ομοσπονδιών, κατά την κατάρτιση των κανονισμών τους να λαμβάνουν υπόψη τους ισχύοντες διεθνείς κανονισμούς και αφ'ετέρου την τήρηση αυτής της υποχρέωσης ως προϋπόθεση για την αναγνώριση των οιωνδήποτε προνομίων και ευεργετημάτων στους αθλητές της Ομοσπονδίας που επιτυγχάνουν εξαιρετικές διακρίσεις. Στη συνέχεια είναι απαραίτητη η ερμηνεία των Κανονισμών της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αυτοκινήτου επί των επίμαχων ερωτημάτων, τέλος δε είναι απαραίτητη η υπαγωγή των συγκεκριμένων απόψεων της κας Φατούρου στους παραπάνω κανόνες, έτσι ώστε να εξαχθεί ασφαλές περὶ του πρακτέου συμπέρασμα. Επ'αυτών λεκτέα τα εξής:

1. Η ερμηνεία και έκταση εφαρμογής του άρθρου 27 Ν.2725/1999, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 74παρ.3 Ν.3057/2002

Το άρθρο 27 Ν.2725/1999, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 74παρ.3 Ν.3057/2002 έχει ως εξής:

Άρθρο 27

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του άρθρου 104, με γενικούς ή ειδικούς κανονισμούς, που ψηφίζει η γενική συνέλευση των μελών κάθε αθλητικής ομοσπονδίας του οικείου αθλήματος ή του οικείου κλάδου άθλησης, τίθενται οι κανόνες που ισχύουν για όλα τα θέματα που αφορούν την οργάνωση και τη διεξαγωγή του αθλήματος ή των αθλημάτων που υπάγονται σε αυτή, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. **Για την κατάρτιση των παραπάνω κανονισμών λαμβάνονται υπόψη οι ισχύοντες διεθνείς κανονισμοί. Η τήρηση των κανόνων αυτών είναι υποχρεωτική για τα αθλητικά σωματεία και τις αθλητικές ενώσεις που ανήκουν στην αρμοδιότητα της οικείας ομοσπονδίας.** Οι κανονισμοί και οι τροποποιήσεις τους υπόκεινται σε έλεγχο νομιμότητας από τον Υπουργό Πολιτισμού. Μετά την παρέλευση άπρακτου ενός μηνός από την ημερομηνία υποβολής τους, οι κανονισμοί αυτοί θεωρούνται ότι έχουν νομίμως εκδοθεί. Αν κατά τον έλεγχο νομιμότητας κανονισμού διαπιστωθεί ότι ρυθμίσεις αυτού πρέπει να τροποποιηθούν, να συμπληρωθούν ή να εναρμονιστούν, ο κανονισμός αυτός αναπέμπεται στην οικεία ομοσπονδία, της οποίας το Δ.Σ. οφείλει να συμμορφωθεί, μέσα σε δέκα ημέρες από την αναπομπή. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, ο Υπουργός μπορεί να αναστείλει την τακτική επιχορήγηση της ομοσπονδίας.

Από την σαφή και αδιάστικτη διατύπωση του πρώτου εδαφίου της παραπάνω διατάξεως προκύπτει κατ'αρχήν η αρμοδιότητα της Γενικής Συνελεύσεως της κάθε Ομοσπονδίας να ρυθμίζει η ίδια όλα τα θέματα που αφορούν την οργάνωση και διεξαγωγή του αθλήματος ή των αθλημάτων που υπάγονται

σ'αυτήν. Τα θέματα αυτά, όπως γίνεται δεκτό **(βλ.Ειρ.Αλεξανδρούπολης 34/2013,αδημ.)**, περιλαμβάνουν οπωσδήποτε τον αριθμό και το είδος των πρωταθλημάτων, των ομάδων ή αθλητών που αγωνίζονται σ'αυτά, την διαμόρφωση των αγωνιστικών, οργανωτικών και τεχνικών κανόνων που τα διέπουν, καθώς και τα αρμόδια προς τούτο όργανα. Η αρμοδιότητα αυτή της Γ.Σ. κάθε αθλητικής ομοσπονδίας δεν αποτελεί τίποτα άλλο παρά μια εντατική έκφραση και άσκηση του δικαιώματος του συνεταιρίζεσθαι, όπως αυτό αποτυπώνεται στο άρθρο 12 του Συντάγματος και στο άρθρο 11 της ΕΣΔΑ, η οποία εξειδικεύεται περαιτέρω με το πρώτο εδάφιο του άρθρου 27. **(για την συνταγματική και υπερνομοθετική τεκμηρίωση της αυτονομίας των αθλητικών ομοσπονδιών βλ. ιδίως Ε. Βενιζέλος, Αθλητισμός και κράτος δικαίου,εις:Πρακτικά 1^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου Αθλητικού Δικαίου, Αθήνα 1993,σε.125 επ.- ιδίου, Η συνταγματική υποδοχή του αθλητισμού, εις: Βενιζέλου/Καλαβρού/Πανούση, Στοιχεία δικαίου.Παραδόσεις για τους φοιτητές του ΤΕΦΑΑ Κομοτηνής,σελ. 35 επ.)**

Με την άσκηση του δικαιώματος του συνεταιρίζεσθαι εφάπτεται άλλωστε κυρίως και η ειδική διάταξη του άρθρου 16 παρ.9 του Συντάγματος, με την οποία (πέραν των άλλων) καθιερώνεται θεσμικά η εποπτεία του κράτους πάνω στον αθλητισμό. Διότι η κανονιστική αρμοδιότης των αθλητικών ομοσπονδιών για την έκδοση των παραπάνω κανονισμών τους δεν είναι ανεξέλεγκτη. Αφ'ενός υπόκειται στους περιορισμούς που ο ίδιος ο αθλητικός νόμος της θέτει, αφ'ετέρου όμως υπόκειται και στον προβλεπόμενο στα εδάφια 4 έως 7 του άρθρου 27 έλεγχο νομιμότητας εκ μέρους της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

Μέσα σε αυτό το νομοθετικό περιβάλλον επιφυλάσσει τα εδάφια 2 και 3 του άρθρου 27, τα οποία είναι κρίσιμα για την απάντηση του ερωτήματος και τα οποία απαιτούν από την ομοσπονδία να λάβει υπόψη της κατά την κατάρτιση των οιασδήποτε μορφής κανονισμών της τους διεθνώς ισχύοντες κανονισμούς της αντίστοιχης διεθνούς ομοσπονδίας.

Από την γραμματική διατύπωση του εδαφίου 2 προκύπτει χωρίς αμφιβολία ότι ο νομοθέτης δεν απαιτεί από την ελληνική ομοσπονδία την ενσωμάτωση στους δικούς της κανονισμούς των κανονισμών της διεθνούς ομοσπονδίας ούτε τους επιβάλλει ως αυτομάτως ισχύουσες στην έννομη τάξη μας καταστατικές ή κανονιστικές διατάξεις ενός αλλοδαπού νομικού προσώπου, πολύ δε περισσότερο ούτε και σαν αυτομάτως ισχύον εσωτερικό δίκαιο, αφού κάτι τέτοιο θα μπορούσε να ισχύσει μόνο κατ' εφαρμογή των διατάξεων και της διαδικασίας του άρθρου 28 του Συντάγματος. **(βλ. Α.Μαλάτος,Παραδόσεις Αθλητικού Δικαίου,Αθήνα 2010,σελ. 409)**

Σημειώνουμε εδώ, ότι τυχόν νομοθετική υποχρέωση της ελληνικής ομοσπονδίας για την ενσωμάτωση αυτούσιων των κανονισμών και των διατάξεων της αλλοδαπής διεθνούς ομοσπονδίας στους εθνικούς κανονισμούς θα ήταν προβληματική από πλευράς συνταγματικού δικαίου, διότι, δεν θα προσέκρουε μόνο στην διαδικασία ενσωμάτωσης αλλοδαπού δικαίου στο ελληνικό, αλλά κυρίως διότι τότε θα καταργούνταν ευθέως και αμέσως για την ομοσπονδία το συνταγματικά προστατευόμενο δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι τόσο κατά το θετικό-κοινωνικό όσο και κατά το αρνητικό-

προστατευτικό του περιεχόμενο. Για τον λόγο αυτό ο νομοθέτης **δεν επιβάλλει στην ομοσπονδία να υιοθετήσει ή να ενσωματώσει** στους κανονισμούς της **τους αντίστοιχους κανονισμούς της διεθνούς ομοσπονδίας, αλλά απλώς την καλεί να τους λάβει υπόψη** κατά την διαδικασία κατάρτισης των εθνικών κανονισμών, έτσι ώστε το περιεχόμενο των μεν να μην αντιστρατεύεται το περιεχόμενο των δε. Ήδη και πριν τον Ν.2725/1999 ο Εθνικός Αθλητικός Κανονισμός (τότε της ΕΛΠΑ) όφειλε μεν να είναι συντεταγμένος σύμφωνα με τις διατάξεις του Διεθνούς Αθλητικού Κώδικα της ΔΟΑ, όμως απλώς να ευθυγραμμίζεται στις βασικές επιλογές του με τον Κανονισμό της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αυτοκινήτου (**Γ.Παπαδημητρίου, Παροχή δικαστικής προστασίας. Αγώνες αυτοκινήτου. κλπ, εις: Ελλ.Δνη 1984, σελ.1514**)

Η ΟΜΑΕ τηρεί σε κάθε περίπτωση την παραπάνω υποχρέωση συμμόρφωσής της προς τους κανόνες της διεθνούς ομοσπονδίας, αφού ήδη στο άρθρο 1 εδάφ.2 του εγκεκριμένου καταστατικού της (**Αποφ.1420/2010 Μον.Πρωτ. Αθηνών**) ορίζει ρητά ότι **«για την ίδρυσή της ισχύουν τα προβλεπόμενα στους καταστατικούς χάρτες των Διεθνών Αρχών του Μηχανοκίνητου Αθλητισμού, και ειδικότερα της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αυτοκινήτου και του θεσπισμένου από αυτή Διεθνούς Κώδικα Αυτοκινήτου, καθώς και την ελληνική νομοθεσία που διέπει τον Χερσαίο Μηχανοκίνητο Αθλητισμό».**

Σε κάθε, τέλος, περίπτωση, ο τρόπος, η έκταση και το περιεχόμενο αντιστοίχισης των διεθνών με τους εθνικούς αθλητικούς κανονισμούς είναι θέμα των ίδιων των διεθνών και εθνικών ομοσπονδιών, δεν μπορεί να είναι ομοιόμορφος σε όλα τα αθλήματα και εξαρτάται κατά κύριο λόγο από την φύση και τις ιδιομορφίες εκδήλωσης του κάθε αθλήματος τόσο διεθνώς όσο και σε κάθε χώρα.

Αλλά και από πλευράς τελεολογικής ερμηνείας της παραπάνω διατάξεως δεν μπορούμε να οδηγηθούμε σε διαφορετικό συμπέρασμα. Γενικά οι διεθνείς ομοσπονδίες εκδίδουν δύο είδη κανονισμών . Αφ'ενός τους κανονισμούς για την ομοιόμορφη ανά τον κόσμο άσκηση του αθλήματος: Αυτοί είναι κυρίως οι κανονισμοί παιδιάς που προσδιορίζουν τον τρόπο άσκησης του αθλήματος μέσα στον αγωνιστικό χώρο, το τι επιτρέπεται και τι απαγορεύεται , καθώς επίσης και οι κανονισμοί που καθορίζουν το είδος των αγώνων, των πάσης φύσεως κατηγοριών αυτών ,όπως π.χ. από πλευράς ηλικίας, φύλλου κλπ.. Αφ'ετέρου εκδίδουν οι διεθνείς ομοσπονδίες κανονισμούς για την διεξαγωγή των διεθνών αγώνων και διοργανώσεων που οι ίδιες διοργανώνουν, όπου συνήθως λαμβάνουν μέρος οι πρωταθλητές ή εν πάσει περιπτώσει οι καλύτεροι αθλητές των διαφόρων εθνικών ομοσπονδιών. Είναι αυτονόητο ότι για την διοργάνωση και την συμμετοχή σε τέτοιου είδους διεθνείς αγώνες τα απαιτούμενα όρια, όροι και προϋποθέσεις είναι από κάθε άποψη υψηλότερα και αυστηρότερα, αφού προφανέστατα εδώ ο ανταγωνισμός είναι πολύ μεγαλύτερος και οι αγωνιστικές απαιτήσεις πολύ υψηλότερες. Επομένως τα standards που θέτουν οι διεθνείς ομοσπονδίες για την συμμετοχή σε διεθνείς διοργανώσεις δεν μπορεί ούτε απαιτείται να είναι πάντα τα ίδια και για τις εθνικές.

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω συνάγεται αβίαστα το συμπέρασμα ότι ο έλεγχος νομιμότητας των κανονισμών των ελληνικών ομοσπονδιών, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να συναρτά την έκβασή του από την ύπαρξη ή μη πανομοιότυπων κανόνων των διεθνών ομοσπονδιών (εν προκειμένω ενδιαφέρουν οι κανονισμοί της διεθνούς ομοσπονδίας που αναφέρονται στις τεχνικές δυνατότητες των χρησιμοποιούμενων κινητήρων στους αγώνες καρτ), ούτε είναι νοητό, πολλές δε φορές ούτε και πρακτικά δυνατόν αλλά ούτε και συμφέρον για οποιοδήποτε άθλημα να υποχρεώνονται οι εθνικές διοργανώσεις να ακολουθούν τα τεχνικά, οργανωτικά ή άλλου είδους standards των διεθνών διοργανώσεων. Επομένως, γίνεται φανερό ότι ούτε και από την πλευρά της διεθνούς ομοσπονδίας μπορεί ποτέ να απαιτηθεί έναντι των εθνικών ομοσπονδιών-μελών της, ώστε στις εσωτερικές διοργανώσεις τους να χρησιμοποιούν αδιακρίτως τους ειδικά ισχύοντες κανόνες των διεθνών διοργανώσεων. Πολύ δε περισσότερο δεν είναι δυνατόν να απαιτεί κάτι τέτοιο ο ίδιος ο νομοθέτης για τις ελληνικές ομοσπονδίες, όταν ρυθμίζει τον τρόπο άσκησης της κανονιστικής τους αρμοδιότητας.

Αυτή, τέλος, η ερμηνεία είναι η μόνη που μπορεί να δοθεί και στο εδάφιο 3 του άρθρου 27, που επιβάλλει την υποχρεωτική τήρηση των κανόνων της ομοσπονδίας από τις ενώσεις ή και τα σωματεία που υπάγονται σ' αυτή. Είναι ολοφάνερο ότι η υποχρέωση αυτή αναφέρεται στην υποχρεωτική εφαρμογή των κανόνων που θέτει η εθνική ομοσπονδία, οι οποίοι αναφέρονται στο εδάφιο 1 του άρθρου 27 και όχι στους κανόνες που τυχόν τίθενται από την διεθνή ομοσπονδία. Διότι, εκεί όπου η διεθνής ομοσπονδία απαιτεί από τις αντίστοιχες εθνικές την εφαρμογή σε εθνικό επίπεδο των οργανωτικών και λοιπών τεχνικών κανόνων που διέπουν τις διεθνείς διοργανώσεις, το κάνει ρητά και κατηγορηματικά μέσω των κανονισμών της. Αν δεν το κάνει, ή αν, πολύ περισσότερο, με τρόπο σαφή αφήνει τις εθνικές ομοσπονδίες να διαμορφώσουν τους σχετικούς κανόνες, τότε φυσικά δεν τίθεται θέμα εφαρμογής των κανόνων διεθνών διοργανώσεων σε εθνικό επίπεδο.

2. Η ερμηνεία και έκταση εφαρμογής των διεθνών κανονισμών κάρτινγκ της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αυτοκινήτου.

Η διεθνής Επιτροπή Κάρτινγκ της ΔΟΑ δημοσιεύει ετησίως τους κανονισμούς που διέπουν το κάρτινγκ. Κρίσιμοι για την απάντηση του τεθέντος ερωτήματος είναι:

(1) Ο διεθνής αθλητικός κώδικας (international sporting code), ο οποίος, ήδη με τις γενικές αρχές του στο άρθρο 1 ορίζει την κανονιστική αρμοδιότητα της ΔΟΑ ως της μόνης αθλητικής αρχής για την έκδοση κανονισμών σχετικών με το άθλημα του αυτοκινήτου και για την διεξαγωγή διεθνών αγώνων. Ηδη όμως στο δεύτερο άρθρο η ΔΟΑ αυτοπεριορίζεται αναφέροντας ότι « **ο παρών κώδικας δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να απαγορεύσει ή να επιβάλλει μια διοργάνωση ή την συμμετοχή σ' αυτή, εκτός εάν η ΔΟΑ θεωρεί ότι κάτι τέτοιο είναι απαραίτητο για την ασφαλή, δίκαιη και**

κανονική διεξαγωγή του Μηχανοκίνητου Αθλητισμού», στο δε άρθρο 7 των γενικών αρχών ορίζει ότι « κάθε εθνική ομοσπονδία μπορεί να καθορίζει τους δικούς της κανόνες εθνικών διοργανώσεων ,οι οποίοι θα πρέπει απαραίτητως να αποστέλλονται στην ΔΟΑ»

Από την σαφή διατύπωση των δύο παραπάνω άρθρων προκύπτει αβίαστα, ότι η ΔΟΑ επιφυλάσσει για τις εθνικές ομοσπονδίες ένα ευρύτατο πεδίο κανονιστικής αυτονομίας προκειμένου για την ρύθμιση των εθνικών τους διοργανώσεων, αρκεί να ενημερώνεται εγκαίρως γι'αυτές,περιορίζει δε την υποχρεωτική εφαρμογή των δικών της διεθνών κανόνων στις εθνικές διοργανώσεις μόνο αν τούτο κρίνεται απαραίτητο για την ασφαλή,δίκαιη και κανονική διεξαγωγή του αθλήματος.

(2) Οι γενικοί κανονισμοί του κάρτινγκ (general regulations), οι οποίοι στο άρθρο 2.4 εδάφ. 5 ορίζουν ότι « Οι εθνικές ομοσπονδίες αναλαμβάνουν την υποχρέωση να υιοθετήσουν και να αναπτύξουν στην χώρα τους τις κλάσεις των διεθνών κατηγοριών (αγώνων) που έχει θεσπίσει η Διεθνής Επιτροπή Κάρτινγκ της ΔΟΑ. Οι εθνικές ομοσπονδίες μπορούν να εισάγουν κατηγορίες ονομαζόμενες «εθνικές κατηγορίες» με ειδικούς κανονισμούς που προκύπτουν από την εφαρμογή ειδικών τεχνικών και οικονομικών κριτηρίων που θα εφαρμόζονται στην χώρα τους. Αυτές οι κατηγορίες πρέπει να επιτρέπουν την πρόσβαση των οδηγών στις διεθνείς κατηγορίες και να ικανοποιούν τις τεχνικές απαιτήσεις της ΔΕΚ/ΔΟΑ σε ότι αφορά τα θέματα ασφαλείας.»

Και η διάταξη αυτή, που αναφέρεται ειδικά στο κάρτινγκ, εξειδικεύει και ουσιαστικά εφαρμόζει την άνω παρατεθείσα γενική αρχή της σχέσης διεθνών και εθνικών κανονισμών του μηχανοκίνητου αθλητισμού. Εισάγει μεν την κατ'αρχήν υποχρέωση των εθνικών ομοσπονδιών να υιοθετήσουν τις κλάσεις των διεθνών κατηγοριών, όμως αμέσως τους παρέχουν και την ευχέρεια να δημιουργήσουν και δικές τους εθνικές κατηγορίες ανάλογα με τα τεχνικά και οικονομικά δεδομένα που ισχύουν σε κάθε χώρα, με μόνη υποχρέωσή τους έναντι των διεθνώς ισχυόντων κανονισμών, κλάσεων και κατηγοριών να εφαρμόζουν τα διεθνώς ισχύοντα στα θέματα ασφαλείας.

Από την σαφέστατη διατύπωση της διάταξης προκύπτει αβίαστα ότι οι εθνικές ομοσπονδίες δεν έχουν κανένα απολύτως πρόβλημα νομιμότητας εισάγοντας δικές τους κλάσεις και κατηγορίες αγώνων. Θα μπορούσε ενδεχομένως να διατυπωθεί η θέση ότι παρά ταύτα εξακολουθεί να ισχύει και η κατ'αρχήν υποχρέωση για την υιοθέτηση και των διεθνών κατηγοριών. Όμως ακόμη και στην περίπτωση αυτή, αφού ο ίδιος ο διεθνής κανονισμός δεν προβλέπει κάποια κύρωση ή άλλη συνέπεια για την μη τήρηση αυτής της υποχρέωσης, τότε μόνο ως γενική κατευθυντήρια οδηγία ,έχουσα την φύση της ατελούς κατά το αστικό δίκαιο ενοχής, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί η διάταξη αυτή.

3. Η ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 34 Ν.2725/1999,όπως ισχύει σήμερα.

Οι επί μέρους διατάξεις του άρθρου 34 που θα μπορούσαν να βρίσκουν εφαρμογή στην υπόθεση της απώλειας ενός προνομίου από αθλητή που μετέχει σε αγώνα κάρτ, ο οποίος θα μπορούσε να χαρακτηριστεί μη νόμιμος

λόγω μη τήρησης των κλάσεων και κατηγοριών της διεθνούς ομοσπονδίας είναι οι παρακάτω:

Άρθρο 34

Παροχές σε διακρινόμενους αθλητές

(Αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 παρ. 8 Ν. 3708/2008)

1. Σε αθλητές που σημειώνουν εξαιρετικές αγωνιστικές διακρίσεις σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα χορηγούνται οι οικονομικές παροχές, τα ευεργετήματα και οι διευκολύνσεις που ορίζονται στις επόμενες παραγράφους.

2. Εξαιρετική αγωνιστική διάκριση κατά την έννοια της παραγράφου 1 του παρόντος είναι:

α) η κατάκτηση 1ης έως 8ης νίκης σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες,
β) η κατάκτηση 1ης έως 8ης νίκης σε Παγκόσμια Πρωταθλήματα ανδρών-γυναικών, νέων ανδρών-γυναικών, εφήβων-νεανίδων, παιδών-κορασίδων (εφεξής στο άρθρο αυτό: όλων των κατηγοριών) σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες. **Απαραίτητη προϋπόθεση για την αναγνώριση της εξαιρετικής αγωνιστικής διάκρισης είναι η συμμετοχή στη διοργάνωση εθνικών ομάδων από οκτώ (8) τουλάχιστον χώρες προκειμένου για τα ομαδικά αθλήματα, ενώ για τα ατομικά αθλήματα η συμμετοχή οκτώ (8) τουλάχιστον αθλητών ανά αγώνισμα από οκτώ (8) τουλάχιστον χώρες στο αγώνισμα που σημειώθηκε η διάκριση,**

γ) η κατάκτηση 1ης έως 8ης νίκης σε Πανευρωπαϊκά Πρωταθλήματα όλων των κατηγοριών σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες. **Απαραίτητη προϋπόθεση για την αναγνώριση αυτής της εξαιρετικής αγωνιστικής διάκρισης είναι να ισχύουν τα οριζόμενα στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου αυτής.**

δ) η κατάκτηση 1ης έως 3ης νίκης σε Μεσογειακούς Αγώνες,

ε) η κατάκτηση 1^{ης} έως 3^{ης} νίκης σε Ολυμπιακούς Αγώνες Νεότητας

στ) η κατάκτηση 1ης έως 3ης νίκης σε Πανελληνίους Αγώνες ανδρών-γυναικών και 1η νίκη σε Πανελληνίους Αγώνες όλων των κατηγοριών,

ζ) Η κατάκτηση 1^{ης} έως 3ης νίκης σε Πανελληνίους Μαθητικούς-Σχολικούς Αγώνες,

η) η επίτευξη ή η ισοφάριση παγκόσμιας ή ευρωπαϊκής επίδοσης όλων των κατηγοριών σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες.

θ) η κατάκτηση 1^{ης} έως 3^{ης} νίκης σε Παγκόσμιους Σχολικούς Αγώνες.

(Η παρ.2 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 38 παρ.1 Ν.4115/2013)

8. Αθλητές που κατακτούν 1η έως 6η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες ή 1^η έως 6η νίκη σε Παγκόσμιο Πρωτάθλημα ή 1η έως 3η νίκη σε Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα ανδρών - γυναικών, νέων ανδρών - νέων γυναικών, εφήβων - νεανίδων ή που επιτυγχάνουν ή ισοφαρίζουν παγκόσμια ή πανευρωπαϊκή επίδοση ανδρών - γυναικών σε άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο αθλητικές ομοσπονδίες, εισάγονται σε οποιαδήποτε Σχολή ή Τμήμα Α.Ε.Ι. της προτίμησής τους και εγγράφονται σε αυτό, καθ' υπέρβαση του αριθμού των εισακτέων που ορίζεται σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις.

Απαραίτητες προϋποθέσεις για την επιβράβευση αυτή είναι να έχουν ηλικία έως και είκοσι εννέα (29) ετών και τίτλο σπουδών που τους επιτρέπει συμμετοχή στις εκάστοτε ισχύουσες διαδικασίες επιλογής για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και περαιτέρω να είναι ενεργοί αθλητές, χωρίς διακοπή της αθλητικής τους δραστηριότητας, μέχρι τη στιγμή της άσκησης του σχετικού δικαιώματος, ιδιότητα που θα πιστοποιείται με βεβαίωση της οικείας, αναγνωρισμένης κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίας, που καλλιεργεί το σχετικό άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος, η οποία θα επικυρώνεται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

Αθλητής ή αθλήτρια που κατακτά 7η έως 8η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς αγώνες, 7η έως 8η νίκη σε Παγκόσμιους Αγώνες αντρών - γυναικών, νέων ανδρών - νέων γυναικών, εφήβων - νεανίδων, 4η έως 8η νίκη σε Πανευρωπαϊκά Πρωταθλήματα αντρών -γυναικών, 1η έως 3η νίκη σε Παγκόσμια Πρωταθλήματα παιδών - κορασίδων, 1η έως 3η νίκη στους Ολυμπιακούς Αγώνες Νεότητας, 1η έως 3η νίκη σε Παγκόσμιους Σχολικούς Αγώνες ή επιτυγχάνει ή ισοφαρίζει παγκόσμια ή πανευρωπαϊκή επίδοση νέων ανδρών - νέων γυναικών, εφήβων νεανίδων, εισάγεται στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. και εγγράφεται σε αυτά, καθ' υπέρβαση του αριθμού των εισακτέων που ορίζεται σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις με την επιφύλαξη της συνδρομής των προϋποθέσεων που ορίζονται στο δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

Περαιτέρω παρέχεται η δυνατότητα εισαγωγής διακριθέντων κατά την έννοια του παρόντος αθλητών-τριών, με την προϋπόθεση της συνδρομής των όσων ορίζονται στο δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. ή σε άλλη σχολή ή τμήμα Α.Ε.Ι., σύμφωνα με τη σειρά προτίμησής τους στο μηχανογραφικό τους δελτίο κατά φθίνουσα σειρά μορίων και εφόσον συγκεντρώνουν αριθμό μορίων τουλάχιστον ίσο με το 90% του αριθμού των μορίων του τελευταίου εισαχθέντος στη συγκεκριμένη σχολή στο ίδιο ακαδημαϊκό έτος, κατά τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 2 του ν. 2525/1997 (Α'188), όπως ισχύει, ύστερα από προσαύξηση του συνόλου των μορίων ως ακολούθως:

...

Όλες οι ανωτέρω διακρίσεις της παρούσας παραγράφου αφορούν αθλήματα ή αγωνίσματα αθλημάτων που καλλιεργούνται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο αθλητικές Ομοσπονδίες και απαραίτητη προϋπόθεση για να αναγνωρισθούν ως διακρίσεις οι νίκες σε Παγκόσμια ή Πανερωπαϊκά Πρωταθλήματα, είναι να ισχύουν οι προϋποθέσεις που ισχύουν για τις αντίστοιχες διοργανώσεις κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

5α) Για 1η έως 3η νίκη σε παγκόσμιους Σχολικούς Αγώνες, παρέχεται είκοσι δύο τοις εκατό (22%) προσαύξηση για εισαγωγή σε σχολή ή τμήμα Α.Ε.Ι..

6) α. Για 1η νίκη σε Πανελλήνιους Αγώνες όλων των κατηγοριών παρέχεται 20% προσαύξηση για εισαγωγή στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. και 10% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα Α.Ε.Ι..

β. Για 2η νίκη σε Πανελλήνιους Αγώνες όλων των κατηγοριών παρέχεται 20% προσαύξηση για εισαγωγή στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. και 8% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα Α.Ε.Ι..

γ. Για 3η νίκη σε Πανελλήνιους Αγώνες όλων των κατηγοριών παρέχεται 20% προσαύξηση για εισαγωγή στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. και 7% για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα Α.Ε.Ι..

δ. Αθλητής ή αθλήτρια που επιτυγχάνει ή ισοφαρίζει πανελλήνια επίδοση σε αγώνισμα όλων των κατηγοριών λαμβάνει το αντίστοιχο ποσοστό προσαύξησης για εισαγωγή στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. ή άλλη σχολή ή τμήμα Α.Ε.Ι. που παρέχεται στον αθλητή ή την αθλήτρια που κατακτά 1η νίκη στην αντίστοιχη κατηγορία, κατά τα ανωτέρω οριζόμενα στην παρούσα παράγραφο.

Απαραίτητες προϋποθέσεις για την αναγνώριση διάκρισης στους Πανελλήνιους Αγώνες όλων των κατηγοριών είναι η συμμετοχή στην αντίστοιχη διοργάνωση ομάδων από έξι (6) τουλάχιστον σωματεία για τα ομαδικά αθλήματα και προκειμένου για τα ατομικά αθλήματα η συμμετοχή στην αντίστοιχη διοργάνωση οκτώ (8) τουλάχιστον αθλητών από έξι (6) τουλάχιστον σωματεία ανά αγώνισμα, η δε διάκριση να αφορά άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες.

17. Για την εφαρμογή του παρόντος:

α. Η διάκριση των αθλητών στις κατηγορίες (ανδρών - γυναικών, νέων ανδρών - γυναικών, εφήβων - νεανίδων, παιδων - κορασίδων) γίνεται σύμφωνα με τους κανονισμούς της Διεθνούς Ομοσπονδίας του οικείου αθλήματος. Με απόφαση (Υ.Α....) του Υπουργού Πολιτισμού ορίζονται τα ανώτερα ή και κατώτερα όρια ηλικίας για κάθε κατηγορία, ανά άθλημα.

β. Ως αγωνίσματα ατομικών αθλημάτων ή ομαδικά αθλήματα που περιλαμβάνονται στο εκάστοτε ισχύον επίσημο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων νοούνται όσα διεξάγονται με τις τεχνικές προδιαγραφές της οικείας διεθνούς ομοσπονδίας στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Η τελευταία αυτή περίπτωση β' της παραγράφου 17 του άρθρου 34 θα μπορούσε ενδεχομένως να χρησιμεύσει ως επιχείρημα για τον ισχυρισμό ότι υποχρεωτικά θα πρέπει να τηρούνται οι τεχνικές προδιαγραφές της διεθνούς ομοσπονδίας στους αγώνες καρτ, προκειμένου να θεωρείται έγκυρη για την απόκτηση προνομίων η νίκη σ' αυτούς. Όμως, όπως είναι φανερό από την διατύπωση της διάταξης, αυτή αναφέρεται μόνο σε ολυμπιακά αθλήματα, είναι δε ερμηνευτικά ανεπίτρεπτο η διάταξη αυτή να εφαρμοστεί αναλογικά και σε μη ολυμπιακά αθλήματα, αφού με τον τρόπο αυτό θα ετίθετο στον διοικούμενο (στον αθλητή που έχει πετύχει την διάκριση στο κάρτ) ένας περιορισμός που δεν προβλέπεται στον νόμο, είναι δε γενικώς παραδεκτή ερμηνευτική αρχή του διοικητικού, αλλά και εν γένει του δικαίου, ότι οι διατάξεις που εισάγουν εξαιρέσεις και περιορισμούς, οφείλουν πάντα να υπόκεινται σε στενή ερμηνεία.

Ακόμη όμως και αν ήθελε γίνει δεκτό, ότι οι παραπάνω ερμηνευτικές αρχές δεν ισχύουν στην προκειμένη περίπτωση, και πάλι δεν μπορούμε να οδηγηθούμε σε διαφορετικό συμπέρασμα.

Διότι, παρά το γεγονός ότι για το άθλημα του κάρτινγκ δεν προκύπτει το προαπαιτούμενο που πράγματι περιλαμβάνεται στην σχετική εγκύκλιο περί έγκυρης συμμετοχής στη διαδικασία αναγνώρισης προνομίων σε διακρινόμενους αθλητές, ότι δηλαδή «Το αγώνισμα διεξήχθη σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές της διεθνούς ομοσπονδίας», ακόμα και αν ήθελε κανείς να εφαρμόσει και για το κάρτινγκ τον παραπάνω περιορισμό ως μια προϋπόθεση νόμιμη, λογική και επιβεβλημένη, και πάλι αυτός ο περιορισμός δεν θα μπορούσε να εφαρμοστεί στο άθλημα του κάρτινγκ. Διότι, στην προκειμένη περίπτωση, όπως ήδη προαναφέραμε, από την στιγμή που η ίδια η ΔΟΑ επιτρέπει την διεξαγωγή αγώνων κάρτινγκ σύμφωνα με τις προδιαγραφές που θέτει εθνική ομοσπονδία, θεωρούνται αυτές οι εθνικές προδιαγραφές ως συμβατές με αυτές της ΔΟΑ. Επομένως δεν τίθεται κανένα θέμα συμβατότητας με τις τεχνικές προδιαγραφές της διεθνούς ομοσπονδίας, αφού η συγκεκριμένη διοργάνωση είναι νόμιμη και έγκυρη σύμφωνα και με τους κανονισμούς της ΔΟΑ. Αν παρ' όλα αυτά ήθελε προβληθεί από τον οποιονδήποτε η ένσταση της μη τήρησης των προδιαγραφών της διεθνούς ομοσπονδίας, τότε φυσικά θα μπορούσε δικαίως να επικαλεσθεί κανείς ότι, τουλάχιστον για το άθλημα του κάρτινγκ, τέτοια υποχρέωση δεν υφίσταται στο άρθρο 34 και φυσικά τέτοια υποχρέωση δεν μπορεί να θεμελιωθεί ούτε από την εγκύκλιο εφαρμογής του άρθρου 34, αφού σε καμία περίπτωση οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι δεν δύνανται να εισάγουν νέους κανόνες δικαίου.

4. Συμπέρασμα – Απάντηση στα ζητήματα που θέτει η επιστολή που μας τέθηκε υπόψη.

- (1) Από τα παραπάνω προκύπτει αβίαστα ότι η ΟΜΑΕ διεξάγοντας τις μέχρι σήμερα εθνικές διοργανώσεις αγώνων κάρτινγκ σε κλάσεις και κατηγορίες που δεν προβλέπονται από τους διεθνείς κανονισμούς δεν παραβιάζει την ισχύουσα νομική τάξη της διεθνούς ομοσπονδίας και των σχετικών διεθνών κανονισμών της.
- (2) Μόνη αρμόδια αρχή για να κρίνει αν, εν πάσει περιπτώσει, υπάρχει παραβίαση των διεθνών κανονισμών από την ΟΜΑΕ είναι η ίδια η διεθνής ομοσπονδία. Μόνο μετά από μία οριστική κρίση της ΔΟΑ επί του ζητήματος θα μπορούσαν ενδεχομένως να προβληθούν άλλες ενστάσεις διοικητικής ή δικαστικής φύσεως για περαιτέρω νομική διερεύνηση του θέματος και απόρροια εννόμων συνεπειών.
- (3) Ακόμη και αν η ΟΜΑΕ κατά την διαμόρφωση των δικών της κανόνων, όρων και προϋποθέσεων για τους αγώνες κάρτ, σε κάποια θέματα βρισκόταν σε αναντιστοιχία προς τους διεθνείς κανονισμούς, αυτό δεν καθιστά παράνομη για το ελληνικό δίκαιο αυτή τη συμπεριφορά της ΟΜΑΕ, αφού ο νόμος αρκείται στο να ληφθούν απλώς υπόψη και όχι

να ενσωματωθούν οι διεθνείς κανονισμοί στο κανονιστικό πλαίσιο της ελληνικής ομοσπονδίας.

- (4) Το άρθρο 27 Ν.2725/1999 δεν καθιερώνει υποχρέωση της ελληνικής ομοσπονδίας για τήρηση των κανονισμών της αντίστοιχης διεθνούς, αλλά υποχρέωση των ενώσεων ή σωματείων – μελών της ελληνικής ομοσπονδίας για τήρηση των κανόνων της ομοσπονδίας στην οποία ανήκουν.
- (5) Στο άρθρο 34 Ν.2725/1999 δεν υπάρχει ο ρητός όρος της τήρησης των τεχνικών προδιαγραφών της Διεθνούς Ομοσπονδίας, προκειμένου να κριθεί έγκυρη η νίκη σε αγώνα καρτ. Σχετική πρόβλεψη υπάρχει μόνο για τα ολυμπιακά αθλήματα στην παράγραφο 17 περ.β' του άρθρου 34, η οποία σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να τύχει ανάλογης εφαρμογής σε μη ολυμπιακά αθλήματα, όπως αυθαιρέτως και μη νομίμως επιχειρείται με την ερμηνευτική του άρθρου αυτού εγκύκλιο. Σε κάθε πάντως περίπτωση, από την στιγμή που η ίδια η διεθνής ομοσπονδία παρέχει το δικαίωμα στις εθνικές ομοσπονδίες-μέλη της να διεξάγουν αγώνες με τις δικές τους τεχνικές προδιαγραφές, οι αγώνες αυτοί είναι έγκυροι και επομένως παράγουν για τους νικητές τις ευνοϊκές συνέπειες που προβλέπει το άρθρο 34.

Για το ΔΣ του ΙΔΕΑΔ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβή αντίγραφο

Αθήνα 3/4/2015

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία
ΑΦΜ: 998148586 - ΔΟΥ ΚΒ' ΑΘΗΝΩΝ
Φαβιέρου 47 - Τ.Κ. 104 38 Αθήνα